

Norvegianul Jens Stoltenberg preia miercuri postul de secretar general al NATO, într-un moment în care pentru Alianța Nord-Atlantică se conturează provocări majore în perspectivă, dar vasta lui experiență politică, precum și bunele relații pe care le are cu Rusia sunt atuuri ce l-ar putea ajuta în gestionarea dosarelor ce-l așteaptă, comentează agenția EFE pe marginea acestui eveniment.

Fostul prim-ministru norvegian, în prezent în vârstă de 55 de ani, a fost desemnat în luna martie de Consiliul Atlanticului de Nord să-i succedă danezului Anders Fogh Rasmussen la conducerea Alianței. Stoltenberg și-a manifestat atunci intenția de a consolida NATO ca 'alianță politică puternică și cu o capacitate militară solidă', dar nu a oferit detalii concrete.

Acest politician laburist și licențiat în economie va fi primul secretar general al NATO provenit dintr-o țară nemembră a Uniunii Europene. Cel care-i predă ștafeta a declarat vineri, când a părăsit sediul de la Bruxelles al Alianței, că această schimbare survine într-un 'moment dificil' pentru NATO, dar și-a exprimat speranța că NATO va găsi soluții în fața provocărilor ce se întrevăd și va reuși să-și apere valorile.

Principala provocare va consta cu siguranță în relațiile cu Rusia, tensionate de anexarea Crimeii și de acțiunile Moscovei în estul separatist al Ucrainei, evoluții ce au creat o criză geopolitică în estul Europei. Noul secretar general al NATO ar putea avea astfel ocazia să încerce să valorifice în folosul Alianței bunele relații pe care și le-a creat cu oficialii ruși în perioada când a fost în fruntea guvernului de la Oslo. Atunci, raporturile politice și economice dintre Norvegia și Rusia au cunoscut un curs ascendent, cele două țări soluționând și vechiul diferend privind delimitarea frontierei maritime din Marea Barents, iar Stoltenberg a devenit chiar un bun prieten al fostului președinte rus Dmitri Medvedev, în prezent premier.

În ce privește relațiile cu Statele Unite, episodul din cariera sa politică ce iese în evidență este semnarea în anul 2008 a contractului de opt miliarde de euro pentru achiziția unor avioane multirol F-35 de la compania americană Lockheed Martin.

Norvegia a mai fost implicată sub conducerea sa și în negocierea a numeroase crize internaționale, de cele mai multe ori în secret, cum a fost cazul tratativelor dintre guvernul columbian și rebelii FARC, sau medierea între talibani și statele occidentale. Stoltenberg s-a mai remarcat și prin angajarea în alte inițiative externe, precum lupta împotriva schimbărilor

climatică, în special protejarea pădurii amazoniene.

Implicarea sa în politică a fost una foarte precoce, alegând această cale încă de la vârsta de 14 ani, vocație ce se poate să fi fost influențată de tradiția din familie. Tatăl său a fost ministru al apărării și de externe, a condus Înaltul Comisariat al ONU pentru Refugiați (UNHCR), iar mama sa a fost secretar de stat.

În contrast cu pozițiile exprimate în prezent, începutul vieții sale politice a fost marcat de participarea la manifestații împotriva intervențiilor militare americane. În anul 1973, în timpul unui protest împotriva războiului din Vietnam, el a aruncat cu pietre în ambasada SUA de la Oslo. Era perioada în care Jens Stoltenberg se declara un admirator al lui Che Guevara, când a consumat hașiș și a apărut ca sex-simbol pe coperta unei reviste destinate publicului feminin. Însă în decursul timpului avea să evolueze frumos în politica internă norvegiană și să-și revizuiască fundamental viziunea asupra politicii internaționale.

În anul 1985 a devenit liderul organizației de tineret a Partidului Muncitoresc norvegian, în 1991 deputat, ulterior ministru al energiei și apoi al finanțelor. În anul 2000, Jens Stoltenberg a ajuns cel mai tânăr șef de guvern din Norvegia. A ocupat atunci pentru scurt timp acest post, dar a redevenit premier în anul 2005, poziție pe care a părăsit-o abia în septembrie 2013, când coaliția sa de stânga a pierdut alegerile parlamentare.

Pe plan intern și-a câștigat o simpatie deosebită prin modul în care a gestionat criza provocată de atentatele extremistului Anders Behring Breivik, care a ucis 77 de persoane pe 22 iulie 2011. De asemenea, sub conducerea sa, Norvegia, țară bogată în petrol și gaze naturale, a resimțit mai puțin efectele crizei economice mondiale, parametrii săi macroeconomici menținându-se la valori apreciate, cu o rată a somajului sub 4%.

AGERPRES